

VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 110 – SURAT AI-NASR

SURAT AI-NASR – KAPITEL 110 Guds hjälp

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

110:1

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

DÅ GUDS hjälp kommer med segern,

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Lydelse och förklaring

- Arabiska: "Idha ja'a nasru Allahi wa-l-fath"
- Svenska: "När Guds hjälp kommer och segern."

Historisk kontext

- Denna vers refererar till *Guds hjälp* i form av *Meckas erövring* år 8 efter hijra.
- Det var en fredlig seger där Profeten Muhammad ﷺ återvände till Mecka utan blodspillan, vilket innebar slutet på den öppna konflikten med Quraysh.
- Många människor började därefter omfamna islam i stora skaror.

Teologisk innebörd

- "*Nasr Allah*" (Guds hjälp) är inte bara militär framgång – det är ett tecken på att Gud stödjer sitt sändebud och sitt budskap.
- "*Fath*" (seger) kan tolkas både som fysisk erövring och som en öppning – en ny fas i islams spridning.
- Versen signalerar att när Guds löften infrias, är det dags att *vända sig till Gud i tacksamhet och ödmjukhet*, vilket vers 3 bekräftar: "*prisa din Herres namn och sök Hans förlåtelse.*"

Linguistisk analys

- Verbformen "*ja'a*" (kom) är i perfektum – vilket indikerar att detta är en säker händelse, inte hypotetisk.
- Kombinationen "*nasr*" och "*fath*" förstärker att hjälpen är både *gudomlig* och *manifest* – inte bara en inre tröst utan en yttre realitet.

Pedagogisk tillämpning

För ungdomar eller nybörjare kan man förklara versen så här:

- Tänk dig att du har kämpat länge för något gott – och när du äntligen lyckas, är det inte dags att skryta, utan att tacka Gud.
- Denna vers lär oss att *framgång är en gåva*, inte en självklarhet – och att vi bör möta den med *ödmjukhet och reflektion*.

Vetenskaplig analogi (för avancerade elever)

"*Fath*" är då resultatet – den synliga förändringen i systemet. Tillsammans visar de hur *gudomlig intervention* kan transformera verkligheten.

Man kan jämföra "*nasr*" med en katalysator i kemi – en osynlig kraft som påskyndar en reaktion utan att själv förbrukas.

110:2

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

och du ser människorna i oräkneliga skaror flocka sig till Guds religion,

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Lydelse och förklaring

- Arabiska: *"Wa ra'ayta-n-nasa yadkhuluna fi dini-llahi afwaja"*
- Svenska: *"och du ser människorna strömma till Guds religion i stora skaror."*

Historisk kontext

- Efter Meckas fredliga erövring började människor från hela Arabiska halvön omfamna islam.
- Tidigare hade många stammar avvaktat – men när Quraysh, den mäktigaste stammen, kapitulerade, blev det ett tecken på att islam var etablerad.
- Versen beskriver denna våg av konversioner som *afwaja* – grupper, skaror, delegationer.

Teologisk innebörd

- Det är inte bara en politisk seger – det är en *andlig öppning*.
- Människor kommer till *Guds religion* – inte till Profetens personliga makt.
- Det visar att *sann vägledning* sker när hjärtan öppnas, inte genom tvång.

Linguistisk analys

- Verbformen *"ra'ayta"* (du ser) är i perfektum – vilket antyder att detta är något Profeten faktiskt kommer att bevittna.
- *"Afwaja"* är plural av *fawj* – vilket betyder en grupp som rör sig tillsammans, ofta organiserad. Det antyder ordning, inte kaos.
- *"Yadkhuluna fi din Allah"* – de *går in* i Guds religion, vilket antyder att islam är som ett rum eller ett hem man träder in i.

Pedagogisk tillämpning

För ungdomar kan man säga:

- Tänk dig att du har kämpat för något gott, och plötsligt börjar andra följa ditt exempel – inte för att du tvingar dem, utan för att de ser sanningen själva.
- Denna vers visar att *godhet smittar* – när du står fast vid det rätta, kommer andra att följa.

Vetenskaplig analogi (för avancerade elever)

Islam nådde en *tipping point* – där sociala, politiska och andliga faktorer samverkade för att skapa en våg av vägledning.

Man kan jämföra detta med *kritisk massa* i fysik eller sociologi: när tillräckligt många individer antar en idé, sprider den sig exponentiellt.

110:3

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۗ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

lova och prisa då din Herres namn och sök Hans förlåtelse! Han är alltid beredd att ta emot den [uppriktigt] ångerfulles ånger.

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Lydelse och förklaring

- Arabiska: *”Fa-sabbih bi-hamdi rabbika wa-staghfirhu, innahu kana tawwaba”*
- Svenska: *”prisa då din Herres namn och be Honom om förlåtelse – Han är den som ständigt tar emot ånger.”*

Teologisk innebörd

- Trots segern uppmanas Profeten att *inte fira med stolthet*, utan att *vända sig till Gud i tacksamhet och ödmjukhet*.
- *Tasbih* (att prisa Gud) och *istighfar* (att be om förlåtelse) är centrala handlingar som visar att även i framgång bör människan vara medveten om sin begränsning.

- Gud beskrivs som *tawwab* – den som ständigt accepterar ånger, vilket visar att *återvändande till Gud är alltid möjligt, oavsett situation.*

Linguistisk analys

- "*Fa-sabbih*" är ett imperativ – en direkt uppmaning.
- "*Bi-hamdi rabbika*" – prisa med din Herres lov, inte bara med ord utan med *hjärtats erkännande.*
- "*Wa-staghfirhu*" – be om förlåtelse, vilket antyder att även Profeten, trots sin renhet, visar *ödmjukhet inför Gud.*
- "*Tawwab*" är en intensiv form – inte bara den som förlåter, utan den som *ständigt och generöst* gör det.

Profetens reaktion

- Enligt hadither började Profeten ﷺ efter denna sura recitera *subhan Allah wa bi-hamdih, astaghfirullah wa atubu ilayh* ofta – särskilt i bönen.
- Det visar att han tog versen som en *direkt instruktion* – inte bara en poetisk avslutning.

Pedagogisk tillämpning

För ungdomar kan man säga:

- När du lyckas med något – ett prov, en match, ett projekt – är det lätt att bli stolt.
- Men denna vers lär oss att *framgång är en gåva från Gud*, och att vi bör *tacka och reflektera*, inte bara fira.
- Det är som att säga: "Jag klarade det – tack Gud, hjälp mig att inte bli högmodig."

Vetenskaplig analogi (för avancerade elever)

Det är *vetenskaplig ödmjukhet* – precis som *andlig ödmjukhet* i denna vers.

Tänk på en forskare som gör ett stort genombrott. Istället för att säga "Jag är bäst", säger hen: "Jag är tacksam för att jag fick vara en del av detta – och jag vet att jag fortfarande kan göra misstag."

Klassiska skriftlärda som Ibn Kathir, al-Maududi och andra har tolkat sura 110 (an-Nasr) som ett tecken på Profetens fullbordade uppdrag – och en subtil förberedelse för hans bortgång.

Här är en sammanställning av vad några framstående kommentatorer sagt:

Ibn Kathir (d. 1373)

- Ibn Kathir nämner att *sura an-Nasr var den sista fullständiga suran som uppenbarades*.
- Han återger en tradition från Ibn Abbas där Profeten ﷺ efter denna uppenbarelse började *öka sin tasbih och istighfar* – vilket tolkades som ett tecken på att hans liv närmade sig sitt slut.
- Ibn Abbas sade: *"Detta är ett tecken på att Profetens uppdrag är fullbordat och att han snart kommer att lämna denna värld."*

Sayyid Abul A'la Maududi (d. 1979)

- Maududi ser suran som en *sammanfattning av islams triumf* – inte bara militärt, utan andligt och socialt.
- Han betonar att vers 3 visar att *även i seger ska man vara ödmjuk och söka förlåtelse*, vilket är en unik moralisk princip i islam.
- Han tolkar *"afwaja"* (skaror) som en symbol för att islam nu blivit en *folkrörelse*, inte bara en profetisk mission.

Andra lärda och traditioner

- Enligt al-Nasa'i återberättade Ibn Abbas att Profeten ﷺ brukade recitera denna sura ofta i bönen efter dess uppenbarelse.
- Vissa lärda ser suran som en *kodifierad instruktion* för hur man bör reagera på framgång: med *lovprisning, förlåtelse och ödmjukhet*.
- Det finns också en andlig tolkning där *"nasr"* och *"fath"* ses som *inre segrar* – att människan övervinner sin egen själ och återvänder till Gud.

Pedagogisk reflektion

För elever kan man sammanfatta lärdomarna så här:

- När du lyckas, kom ihåg att tacka – inte bara fira.
- Profeten ﷺ visade att *även den största människan behöver Guds förlåtelse*.

VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 110 – SURAT AI-NASR

- Denna sura är som en *avslutningsvers* – en påminnelse om att varje resa har ett slut, och att slutet bör vara fyllt av tacksamhet.

[KAPITEL 110](#)

[«VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 111 – SURAT AI-MASAD](#)

[VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 109 – SURAT AL-KAFIRUN»](#)

- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn ‘Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid‘ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)